

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI BARTOLOMEJ

ROČNÍK XVI.

ČÍSLO 4

APRÍL 2008

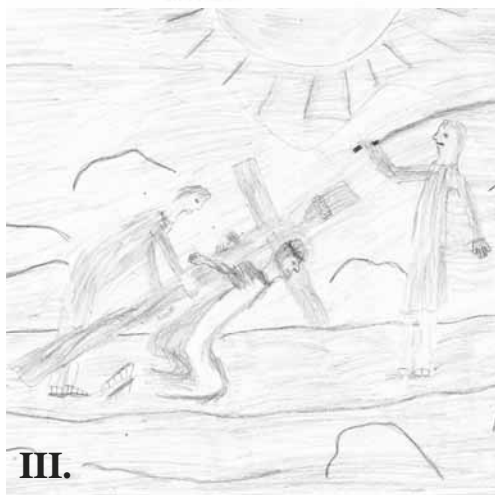
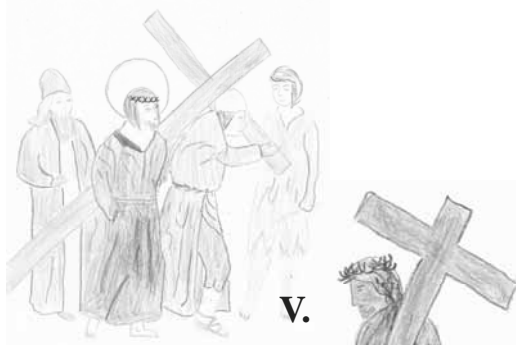

**Odva ha byť optimistom - Zbor Rosnička - Na zamyslenie
Biblická olympiáda - Niet ho tu. Vstal. - S. M. Benedikta, FDC
Sv. Krispín z Viterba - Krížová cesta, kresby detí - Oznamy**

Křížová cesta: Kresby a malby z dětských sv. omší

4/08

Křížová cesta

ODVAHA BYŤ OPTIMISTOM

„Nikto na zemi nemôže byť šťastný, kým sa nerozhodne, že nebude šťastný,“ hovorí sv. Josemaría Escrivá. Človeku sa to môže zdať zvláštne, pravdou však je, že náš postoj ku skutočnosti môže zmeniť veľa.

Tí, čo ste videli film Karol, hovoriaci o živote Jána Pavla II., si možno spomínate na scénu, v ktorej Karolovi Wojtylovi, ponáhľajúcemu sa prednášať svojim študentom, mešká vlak. Po príchode do posluchárne - až na jedného študenta prázdnej - sa mladý kňaz zničené zvalí do lavice vedľa tohto vytrvalca a vraví: „Meškal vlak z Krakova.“ Pohotový študent hneď zahlási: „To preto tu Wojtyla ešte nie je. Ostatní sa šli najesť.“ Nevšímne si začudovaný pohľad budúceho pápeža a pokračuje: „Ja som zostal tu. Som dialkár, nechodím na prednášky. Povedz mi, aký je ten Wojtyla? Je prísny?“ Pobavený Karol odpovedá: „Prísny? To je slabé slovo. Je to tyran!“ Študent „ozelenie“, obráti oči smerom do neba, zavzdychá, ale potom sa pohotovo chopí príležitosti a požiada svojho „kolegu“ o vysvetlenie niektorých vecí. Ten sa ho bez slova ujme - a študent sa nevie vynachudovať nad jeho rozhladenosťou. Neskôr, po vstupe do skúšobnej miestnosti, zostane veľmi prekvapený, keď uvidí svojho „kolegu“ sedieť za profesorským stolom. Jachtavé ospravedlnenia preruší Karol Wojtyla výzvou, aby mu študent podal index. Bez slova doň zapíše známku „dobrý“. „Vitold je dialkár, už som ho vyskúšal,“ dodá ostatným na vysvetlenie. Situáciu, ktorá by iného človeka mohla nahnevať, obrátil Karol Wojtyla týmto svojim postojom na čosi úsmevné, čo prinieslo radosť.

Optimistický pohľad na svet bol evidentnou črtou osobnosti Jána Pavla II.. Tento optimizmus bol však ešte navyše spojený aj s odvahou, čoho sa veľmi báli najmä komunisti. Tí síce tvrdili, že odvážnych optimistov sú plné cintoríny, museli však zmeniť názor, keď atentát v roku 1981 nevyšiel podľa ich predstáv a z „nevinnej obete“ sa stal „žijúci mučeník“. Ján Pavol II. bol vtedy zázračne zachránený, aby svojím postojom k životu, svojím pohľadom, ktorý síce videl mnoho utrpenia, ale stále mal na zreteli nádej, priniesol radosť ešte do mnohých končín zeme.

K rozhodnutiu sa pre šťastie, k priňataniu radosti pre druhých, sme pozvaní i my všetci. Veľmi záleží na tom, či budeme hovoriť podľa výstižného prirovnania Maxa Kašparů o fľaši poloprázdnej ako pesimisti, či poloplnnej ako optimisti. Naš pohľad na svet závisí v mnohom od nás. V snahe o úprimnú radosť za každých okolností, ktorá dokáže v srdci spoluexistovať i s tým najväčším trápením, bude Boh určite na našej strane.

Petra Humajová

Dnes na slovičko s rozospievanou Rosničkou...

„Moje malé svetielko, chcem, aby svietilo...“

„Spev je pre nás radosť, sme tu kamaráti, aj páter Janko je náš kamarát.“ Aspoň tak nám to temer jednohlasne vyjadrili rozdzavotaní speváčikovia a speváci z Rosničky. Barborke z 3.A to pri návku pripomína, že sa tam učí poslúchať pani učiteľky, a tak potom aj doma maminku. Viac o nich svedčia úprimné spevy pre ich Kamaráta Ježiša, jeho mamu Pannu Máriu, pre rodičov a ostatných na detských svätých omšiach u piaristov. „Ich piesne ma vždy pohladia,“ zverila sa nám pani Katka - mama - o deťoch, ktorých je v súbore 31. Plánujú výlet do Nitry a v najbližšom čase chystajú nahrat' nové cédečko. Blíži sa už 12. výročie vzniku Rosničky.

Pri návšteve školy to vyzeralo ako u včielok v úli. Naše otázky sme nasmerovali na pani učiteľky Piaristickej spojenej školy Ivetu Luermannovú, Renátu Sladkayovú a bývalú učiteľku Moniku Schutovú, ktoré sú dušou detského zboru Rosnička pri piaristickom Kostole Najsvätejšej Trojice v Prievidzi.

Ivetka

Pani Iveta vyučuje druhákov na Piaristickej spojenej škole. Je mamičkou troch synov, Norberta (20), Júliusa (19), Andreasa (16).

Pani Ivetka, kedy vznikol spevokol Rosnička?

V októbri 2007 to bolo jedenásť rokov, čo Rosnička začala spievať na detských nedeľných svätých omšiach.

Kto sa podieľal na jej vzniku?

Motivoval nás Páter Ján Lichtner SchP, naše slniečko, ktorý sa celým srdcom

venoval deťom. Tvoril pre ne rozprávky a pesničky, spieval. Páter venoval zboru názov Rosnička.

Ktorá z vás je vedúcou spevokolu?

S pani učiteľkou Renátkou Sladkayovou sme ho viedli od začiatku. Na syntetizátore nás sprevádzal organista Marián Kvet. Neskôr sa k nám pridala ďalšia vedúca Monika Schutová. Štafetu na syntetizátore po otcovi prevzal Marek Kvet. Naším technikom je Markov brat Michal Kvet.

Je ťažké zladit' návky s deťmi, školou, rodinné povinnosti?

Stretávame sa každú stredu. Trénujeme hlasivky, učíme sa pesničky, nacvičujeme žalmy. Všetko, čo viem a robím, beriem ako dar od Boha.

Spolupracuje zbor s pátrom Jánom Hríbom?

Páter Ján Hríb chodí na každý návku. Naši speváci, a nielen tí najmenší, sa vždy tešia na prekvapenie, ktoré im navaril čarovný čajník pátra Janka. Vždy zaujme deti na detskej svätej omši. Navodí na nej takú atmosféru, že nielen deti, ale aj ich rodičia začnú premýšľať nad Božím Slovom.

Kedy si vás môžu ľudia vypočuť?

Nedeľa je našim najdôležitejším dňom, keď spievame. Svojím spevom môžu speváci chváliť a oslavovať Boha a možno darujú trochu radosti ľuďom, ktorí sú v kostole. Okrem nedeľných omší spievame aj na školských

svätých omšiach. Viackrát sme mali možnosť prezentovať sa na mládežníckom festivale Mladí mladým vo Veľkej Lehôtke, spievali sme i v Kľačne a inde.

Z vášho úsmevu vidno, že Rosnička pre vás niečo znamená...

V prvom rade veľa krásneho a pozitívneho. Radosť, ktorú prináša práca s deťmi, hudba a spev na oslavu Boha, spontánnosť a oduševnené spevy našich juniorov... Obedavosť a krásne hlasy dospelejších členov, stretnutia s ochotnými a obetavými ľuďmi, ktorí pracujú v Rosničke. S rodičmi, ktorí majú kladný vzťah k zboru a podporujú svoje deti v speve. Samozrejme, prichádzajú aj ťažšie chvíle... Pre mňa sú to tie, keď malé deti zrazu vyrastú a z Rosničky odchádzajú. Priznám sa, že v niektorých prípadoch vypadne aj slza. Je to však asi prirodzený kolobeh. Vlni nám opäť pribudlo veľa spevavých detí. Teraz sú to druháci a spolu s prvákmi tvoria juniorskú skupinku, ktorá má na každej svätej omši milé sólo.

Monika

Pani Monika Schutová má dvanásť ročnú dcéru Lenku. Už nevyučuje na škole. Pracuje v inom odvetví v Bojniciach. Naďalej sa tiež horlivo venuje zboru.

Pani Monika, aké sú potrebné predpoklady na vstup do Rosničky?

Vôľa, usilovnosť, vytrvalosť - to sú základné piliere existencie Rosničky. Pravdaže, aj talent zohráva svoju dôležitú úlohu, ale nepovažujem ho za nevyhnutnú podmienku, pretože som sa viackrát presvedčila, že môže byť „vytvorený“ dodatočne. Akoby odmena za prvé tri vlastnosti, ktoré sa do aktivity investujú. Stáva sa, že bez nich i vrodený dar spevu zanikne. Preto talent tvorí skôr len poľahčujúcu okolnosť pri zvelaďovaní ostatných osob

nostných schopností. To nech povzbudí tých, ktorí si myslia, že nevedia spievať...

Ktorá z vás troch má dôležitejšie úlohy pri vedení Rosničky?

Najdôležitejším pilierom Rosničky je pani učiteľka Ivetka Luermannová - nesmierne úžasný a výnimočný človečik, ktorý spolu s pani učiteľkou Renátkou Sladkayovou a chlapcami Kvetovcami udržiava Rosničku v dokonalej prevádzke už jedenásť rokov. Dokáže si poradiť so všetkým. No aj napriek tomu, sa stále so mnou delí o dirigovanie, čo považujem za prejav jej nesmiernej láskavosti, ktorej nemožno odolať.

Pri dirigovaní sála z vás nadšenie a pokoj.

Nádherné piesne z repertoáru často vyjadrujú za mňa to, čo by som ja sotva dokázala zaodiet' do slov. Rosnička mi sprostredkúva stretnutia s deťmi, milými ľuďmi, a tiež udržiava môj aký-taký kontakt so školou, s mojimi bývalými kolegami.

Je Rosnička prínosom aj pre deti?

Veľkým prínosom je to, že poskytuje deťom príležitosť na využitie času vhodným spôsobom. O to viac, že prispieva nejakým dielom k povzneseniu duší k Pánu Bohu. Bohu vďaka za Rosničkárov a ich priaznivcov!

Renátka

Keď prišla na piaristickú školu, hneď učila tretiakov. Je organistkou v Nitrianskych Sučanoch, kde býva s manželom a päťročným synom Jožkom. Deti sú tiež jej láskou, prinášajú srdcu detskú radosť. Nielen syn Jojko, ale i detúrence, ktoré vyučuje, ako i speváci v Rosničke. Rodina, deti a hudba vedia náležite vyplniť jej chvíle.

Kto s vami ešte začínal v Rosičke?

Spočiatku sa medzi nami blysla aj pani učiteľka Marcelka Lenhartová, to bolo ešte v úplných začiatkoch speváckeho krúžku. A bolo to krásne.

Bývajú aj problémy na nácvikoch?

Je to neuveriteľné, no my sme medzi sebou nikdy nemali problém. Monika má výborné hlasové rozcvičky, lvetka sa venuje a rozumie rytmickým dychovým a jazykovým cvičeniam.

Toleruje vám rodina čas venovaný Rosničke?

Manžel ma už vždy poctivo čaká na parkovisku...

Prečo vlastne toľko času venujete deťom?

To, čo my odovzdáme deťom, to nám Ježiš vráti v inej podobe. Napríklad mne dá silu prekonávať rôzne prekážky a povzniesť sa nad mnohým. Je to vzácny pocit, že patríme k tejto škole, že nám idú v ústrety. A nielen to. Spievame aj na svadbách, deti tešia ľudí aj pri rôznych príležitostiach. (Spievali nám aj pri krste nášho dieťaťa.) Je dobre, že Rosnička takto reprezentuje našu školu.

Marek a Michal

V rodine Kvetovcov majú hudbu v krvi. Obaja bratia húževnato tvoria technické jadro zboru. Marek Kvet je poslucháčom Žilinskej Univerzity - Fakulty riadenia a informatiky. Býva s rodičmi Ing. Mariánom a Mgr. Dankou i bratom Michalom a sestrou Máriou

v Prievidzi. Bratia absolvovali ZŠ i osemročné gymnázium u piaristov.

Marek, zastihol si ešte pátra Jána Lichtnera, SchP?

V Rosničke som od jej začiatkov. Áno, pozval ma do nej práve páter Ján Lichtner. Dnes je to už jedenásť rokov. Najprv som spieval, neskôr som začal hrať na klávesoch a hrám doteraz.

Čím t'a obohacuje zbor Rosnička?

V prvom rade ma to v nej baví. Hudba je mojou srdcovou záležitosťou. Rosnička mi dáva priestor, aby som sa realizoval. Okrem toho som až časom zistil, že práca s deťmi je veľmi obohacujúca. Dúfam, že pre obidve strany. A posledný moment je ten, že spievame hlavne na svätých omšiach, čo dáva našej hudbe ďalší rozmer. V nebi hudba určite nechýba, takže tie anjelské zbory si takto môžeme vyskúšať už tu.

Michal, baví t'a práca a účinkovanie v Rosničke?

Podobne ako brat, aj ja som v Rosničke od jej začiatku. Najprv som spieval, ale keď piaristi kúpili ozvučovaciu techniku a bolo treba ozvučovať, začal som sa „motat“ okolo aparatúry a okolo pátra Jána Hríba, ktorý to mal všetko pod palcom. V tom čase to bola pre mňa záhadná mašina, ale postupne som sa začal učiť, ako s ňou pracovať. Veľa som sa naučil od pátra Jána, mnoho som skúšal sám metódou „pokus-omyl“, aby bol zvuk čo najlepší. Okrem svätých omši ozvučujem spolu s bratom rôzne akcie, organizované piaristickou

školou. Napríklad aj mládežnícky program u piaristov na Turíce a rôzne koncerty. Rosnička mi dáva príležitosť, aby som robil, čo ma baví. Som rád, že aj ja môžem malým dielom prispieť k tomu, aby zo svätej omše mali všetci úžitok. Aby hlásky našich detí mohol počuť každý.

Páter Ján Hrib, SchP

Pátra Janka sme si „odchytili“ pred svätou omšou... Ako vždy, s úsmevom nám vysypal všetky chvály na Rosničku. Konečná odpoveď na otázku, čo znamená pre neho Rosnička, znel: „Aj deti v Rosničke pre mňa znamenajú veľmi veľa. A vôbec deti ako také. Pretože majú čistý pohľad na život a absolútnu dôveru v Boha!“

Páter Ján, vieme, že s radosťou spievate. Je vám blízky aj tento detský spev?

Spev detí ma približuje viac k Bohu. Majú aj úplnú dôveru v človeka. Skutočne sa dokážu úprimne zveriť Bohu i človeku a v tom je ich schopnosť prijať od ľudí čokoľvek, aj keď akoby riskovali. Pred Bohom nič neriskujú a oni aj k Bohu tak pristupujú a ukazujú aj nám dospelákovi, s akou istotou a dôverou máme pristupovať k Nebeskému Otcovi.

Redakcia praje Rosničke, aby ešte dlho, dlho prinášala svojim spevom radosť.

Pripravila: Anka Gálová

Zasmejme sa

Apríl je mesiac veselý a bláznivý. Aj preto sa snažíme v tomto čísle Bartolomeja venovať veselosti, radosti zo zmŕtvychvstania Pána Ježiša a píšeme o veselom svätom. Jedna redaktorka mi navrhla, že by sme mohli aspoň v tomto čísle uverejniť zopár vtipov. A keďže sa proti takému dobrému nápadu nedalo nič namietat' sú tu. Ak budú mať úspech, možno si nájdú miesto aj v ďalších číslach Bartolomeja.

Príde farár na omšu a sťažuje sa miništrantovi:

- Toto nie je možné! V kostole ani noha!! Kde sú všetci? Dokonca ani organista neprišiel! Kto bude teraz hrať?

Miništrant: - Slovensko s Kanadou!

Malý dinosaurík sa pýta svojej mamy:

- Mamička, keď umrieme pôjdeme do neba?

- Nie synček, do múzea.

Trojročný chlapček sa počas letného sparného dňa pozerá z okna, keď sa zrazu zbehnú mraky a zablýska sa.

Chlapček sa celý natešený otočí k starkej: „Starká, Pán Boh si ma práve od-fotil!“

Sedí babka na lavičke v parku a modlí sa:

- Bože, ja som zas nejakú nevyšla s dôchodkom. Nemohol by si mi poslať nejaké peniaze?

- Okolo ide mladý muž, počuje babku, pristúpi k nej a podá jej stovku:

- Tu máte, babka, niečo si kúpte a zabudnite na tie povery o Bohu!

Keď odíde, babka zdvihne oči k nebu:

- Ďakujem Ti, Bože, a nabadúce mi ich, prosím, neposielať cez takého nezaboha.

Pripravil: Alojz Vlčko
Zdroj: www.horiaciker.sk

Informácia o štúdiu na gymnáziu

Riaditeľstvo Piaristického gymnázia Františka Hanáka v Prievidzi oznamuje, že v budúcom školskom roku 2008/2009 otvára:

1. jednu triedu štvorročného štúdia všeobecného zamerania pre žiakov 9. ročníka základnej školy. Do tejto triedy budú žiaci prijímaní bez prijímacích skúšok na základe výsledku Monitoru.
2. jednu triedu osemročného štúdia so zameraním na cudzie jazyky s možnosťou výberu anglického, nemeckého a talianskeho jazyka pre žiakov 4. ročníka základnej školy. Do tejto triedy sa budú robiť prijímacie skúšky zo slovenského jazyka a matematiky.

Viac informácií na: <http://piargympd.edupage.org> a skola@piaristi-pd.sk

Ako Panna Mária zachránila olejkára

Rodičia pochádzali z Turca a cez povstanie ich osud privial do Prievidze. Rozprávačský talent môjho otecka sa naplno prejavil až pri vnukoch a tí ho za to strašne ľúbili. Jedna z príhod, ktorú otecko s obľubou hovorieval sa stala aj turčianskemu olejkárovi, ktorý sa vybral cez Zakarpatskú Rus do Ruska.

Aby nemali olejkári a šefraníci konkurenciu, túlili sa po svete väčšinou sami. Zvykli sa vrátiť po rokoch ku svojím obľúbeným zákazníkom s novým tovarom, liečivými mastičkami, olejmi, tinktúrami a tí dobrí ľudkovia na nich čakali, pretože sila bylín v olejkároch predsa len na veľa neduhov zabrala. Cestovanie nebolo jednoduché a veľa kilometrov či vierst prešli pešo.

Ako si tak kráča so svojou ťažkou nošou nazvanou armárijka cez šírú rovinu, vidí v diaľke malé blížiac sa bodky. Vedel, že to môže byť len svorka vlkov, na ktorú ho upozorňovali ešte na Zakarpatskej Rusi - ej panču, tam volki. Kde sa ja biedny podejem v tejto širšej zemi? Ved' nebolo dovidieť do žiadnej dediny, či húštiny až na malú kaplnôčku v diaľke. Tí ma tu načisto

zožerú, čo sa veru neraz týmto dobrodruhom stávalo. Utekal, čo mu nohy stačili, no aj vlčky sa zamerali na ten utekajúci bod. Modliť sa nevedel, ale predsa hľadal útechu pri tej kaplnke. Na podstavci stála socha Panny Márie, tak ju začal úpenlivo prosiť o pomoc. „Mária, pomôž mi. Mária, pomôž mi, prosím!“ Ani nevedel ako sa vyškriabal hore za tú sochu svätej matky a stihol vytiahnuť ešte aj svoju nošu a bez dychu čakal. Jediné, čo opakoval bolo: „Mária, pomôž mi!“ Svorka vlkov sa priblížila, cítil pomaly ich hladný dych, oči zavrel a úpenlivo prosil Matku Božiu o pomoc. Po hodnej chvíli, keď sa nič nedialo, vidí, že vlčkovia akosi prebehli popri kaplnke. Zaujímavé, že ho nezacítli a ubiehali do neznáma.

Celý roztrasený zišiel dolu, zobral nošu aj nohy na plecica a vracal sa späť aj s nepredaným tovarom, čo mu bol život milý. Keď sa vrátil späť do Turca, zapovedal sa, že on veru viac do sveta chodiť nebude, že má dost' a bol nesmierne vd'ačný Panne Márii za svoju záchranu.

Jana Viliamská

Na zamyslenie

Satan zvolal celosvetové zhromaždenie démonov. Vo svojom úvodnom prejave povedal: "Nemôžeme kresťanom zabrániť, aby chodili do kostola. Nemôžeme im zabrániť, aby čítali Bibliu a poznávali pravdu. Dokonca im nemôžeme zabrániť ani v tom, aby si vytvorili dôverný vzťah so svojim Spasiteľom. Nechajme ich teda, nech si chodia do kostola. ALE pripravme ich o čas, aby nemali čas budovať si úprimný vzťah k Ježišovi Kristovi."

„Práve toto od vás chcem,“ povedal diabol. „Zabráňte im v tom, aby boli v kontakte so svojim Spasiteľom a po celý deň udržiavali toto životodarné spojenie!“

„A ako to máme urobiť?“ zvolali jeho démoni. „Snažte sa, aby boli stále zaneprázdnení nedôležitými vecami a vymyslíte si mnoho možností, ako zamestnať ich myseľ,“ odpovedal Satan. „Pokúšajte ich, aby utrácali, utrácali a utrácali a vypožičiavali si peniaze. Presvedčte ich ženy, aby chodili do práce a trávili tam mnoho času a muži, aby pracovali šesť až sedem dní v týždni, desať až dvanásť hodín denne, aby si mohli dovoliť žiť prázdny život. Zabráňte im tráviť čas s deťmi. Keď sa ich rodiny rozpadnú, nebude už v ich domovoch skoro úniku od pracovného stresu! Pôsobte neustále na ich myseľ, aby nepočuli ten tichý, nenápadný hlas. Zlákajte ich, aby si na cestách neustále púšťali rádio alebo magnetofón, aby mali doma stále zapnuté televízory, DVD prehrávače a počítače, a dohliadnite na to, aby v každom obchode a reštaurácii stále vyhrávala svetská hudba. To úplne zamestná ich myseľ a preruší ich spojenie s Kristom.

Dbajte, aby mali na stolíkoch pri káve množstvo časopisov a novín. Dvadsaťštyri hodín denne útočte na ich mozog správami. Pri šoférovaní ich vyrušujte billboardami. Naplňte ich e-mailové schránky hlúpostami, katalógmi tovarov, tipovaniami a všelijakými novinkami a ponuka-

mi zliav a výrobkov, služieb zdarma a falošnými nádejami.

V novinách, časopisoch a v televízii stále ukazujte štíhle pekné modelky, aby ich muži začali veriť, že najdôležitejšia je vonkajšia krása a aby začali byť nespokojní so svojimi manželkami. Snažte sa, aby boli manželky príliš unavené, než aby mohli v noci milovať svojich mužov. Pridajte im k tomu i bolesti hlavy! Keď nedajú svojim manželom potrebnú lásku, začnú si ju hľadať inde. Toto ich rodiny rýchlo rozbije.

Dajte im Santa Clausa, aby ste ich odvedli od vysvetlenia skutočného zmyslu Vianoc ich deťom. Dajte im veľkonočného zajačika, aby nehovorili o Jeho zmŕtvychvstaní a moci nad hriechom a smrťou.

Veďte ich k tomu, aby boli nezriadení i pri odpočinku. Snažte sa, aby sa z rekreácií vracali vyčerpaní. Zamestnávajte ich, aby nemali čas ísť do prírody a premýšľať o Božom stvorení. Posielajte ich miesto toho do zábavných parkov, na športové akcie, hry, koncerty a do kina. Hlavne ich stále a stále zamest-

navajte!

A keď sa zídu k duchovnému spoločenstvu, navedte ich, aby viedli zbytočné reči, a aby tak odišli domov so zlým svedomím. Naplňte ich život množstvom dobrých vecí, aby nemali čas čerpať silu od Ježiša. Tak budú skoro na všetko sami a kvôli týmto dobrým veciam obetujú svoje zdravie a rodinu. TO ZABERIE! Bude to fungovať!“

To bol ale plán! Démoni sa pustili horlivo do diela a snažili sa, aby boli kresťania stále viac a viac zamestnaní a uponáhľaní a stále pobiehali sem a tam. Aby mali málo času na svojho Boha a svoje rodiny. Aby nemali čas druhým povedať o tom, že Ježiš má moc zmeniť ich život. Uspel diabol v tomto pláne? Posúď sám.

Biblická olympiáda 2008

Dňa 11. 3. 2008 sa v zasadačke Združenej SŠ stavebnej v Prievidzi uskutočnila BIBLIÁDA 2008 pre základné školy, ktorej sa zúčastnilo 12 trojčlenných družstiev zo ZŠ v dekanáte Prievidza.

	Základná škola	Body	Zloženie
1.	Piaristická spojená škola - ZŠ F. Hanáka, A. Hlinku 44, 971 01 Prievidza	60	Katarína Čičmancová, Zuzana Henčelová, Anežka Gúberová
2.	ZŠ Malonecpalská 37, 971 01 Prievidza	54	D. Žovinová, N. Žovinová, Z. Bušíková
3.	ZŠ Šafárikova 3, 971 01 Prievidza	50	K. Králiková, S. Milová, E. Mihálová

Ďalšie poradie:

4. - 5. ZŠ Energetikov PD a Piaristická spojená škola - osemročné gymnázium PD (I. - IV.),
6. - 7. ZŠ Mariánska PD a ZŠ Mierové nám. Handlová,
8. - 9. ZŠ Školská Handlová a Gymnázium I. Bellu Handlová (I. - IV.)
10. III. ZŠ S. Chalupku PD, 11. I. ZŠ S. Chalupku PD, 12. ZŠ Dobšinského PD.

Dňa 12. 3. 2008 sa v zasadačke Združenej SŠ stavebnej v Prievidzi uskutočnila BIBLIÁDA 2008 pre stredné školy, ktorej sa zúčastnilo 9 trojčlenných družstiev zo SŠ v dekanáte Prievidza.

	Stredná škola	Body	Zloženie
1.	Združená stredná škola hotelových služieb a obchodu, Nábr. Kalinčiaka 1, Prievidza	57+	Andrea Host'ovecká, Katarína Gúberová
2.	Piaristická spojená škola F. Hanáka, 8 - roč. gymnázium, A. Hlinku 44, Prievidza	57	Terézia Grešnerová, Margaréta Šovčíková, Kristína Minčíková
3.	Gymnázium V. B. N., Matice slovenskej 16, 971 01 Prievidza	55,5	Peter Bušík, Jana Matyášovská, Jarmila Čiakyová

Ďalšie poradie:

4. Gymnázium I. Bellu, Handlová, 5. Stredná priemyselná škola Handlová,
6. Obchodná akadémia Prievidza, 7. Piaristická spojená škola F. Hanáka 4. roč. gymnázium PD, 8. SOU poľnohospodárske PD, 9. SOU Falešníka PD.

Niet ho tu. Vstal. (Lk 24, 6)

Sedím v preplnenom vlaku a hľadím cez okno. Naučila som sa využívať tento čas aspoň trošku užitočne. Počúvam hudbu, na ktorú inokedy nemám čas, alebo len tak rozmýšľam. O živote, svete, o ľuďoch, ich cestách a súkromných bludiskách. Nad tým, odkiaľ a kam kráčame. Lebo napriek všetkým teóriám, ktoré poznáme, na túto otázku musíme nájsť každý vlastnú odpoveď. Kto sme? Čas mnohých zahnal do extrémov. Alebo sa jednoducho dali zahnať. Kresťanstvom sa alebo tajíme, alebo ho používame (zneužívame) na vlastnú sebareprezentáciu, na to, aby sme svetu dokazovali, že máme patent na život. Zabúdame. Kresťanstvo je životný štýl, cesta určená pre ľudské kroky, nie teoretizovanie. Tak sa pýtam. Sama seba. Čo robí Zmŕtvychvstanie s našou vierou? Veríme? Bezhlavo odpovedáme, že áno. Ale keby to tak bolo na 100%, prenášali by sme vrchy a presádzali moruše (Lk 17, 6). Veríme, v nedeľu doobeda, na Veľkú noc, Vianoce, pri sobášoch, krstoch, snažíme sa o to pri pohreboch. A inak... Žijeme a súčasne nežijeme. Nerozmýšľame. A neveríme.

Ako v príbehu o ľuďoch žijúcich vo veľmi suchom kraji. *Keď už niekoľko týždňov nepadla na zem ani kvapka vody, rozhodli sa zorganizovať modlitbové stretnutie za dážď. Stretli sa mnohí, nechýbali kňazi, hudba, čítania*

z Písma. Chýbalo jediné. Viera, že pride dážď. Iba jedno dievčatko si totiž prinieslo dáždnik.

Mohli by sme zastaviť vojny, hladomor a nepokoje. Vlastný egoizmus, bohomnosť a nenávisť. Zatiaľ sa nám to nedarí. A zrazu - do tohto nášho špinavého a neúspešného života - prichádza Zmŕtvychvstanie. Možno si to ani celkom nevšimneme. Popri všetkých tých starostiach okolo sviatkov, popri koláčoch, maľovaných vajciach, korbáčoch, peniazoch a sviatočných šatách. Prešli sviatky a my sme vlastne celkom radi. Vráťme sa. Kedykoľvek. K svetlu sobotnej veľkonočnej liturgie. Nie k svetlu preplnených a vysvietených chrámov, ale k svetlu Ježiša Krista. On totiž naozaj vstal. Vstal a nezjavil sa v sláve uprostred Jeruzalemského chrámu, kde by to možno malo patričnú dôstojnosť a dôležitosť v ľudských očiach. Tých, čo ho chceli stretnúť, poslal do Galiley, na miesta, kde sa odohrával ich každodenný život rovnaký ako ten náš. I dnes hovorí - choďte do Galiley. Chodte do práce, do školy, chodte na úrady, do nemocníc, firiem, do reštaurácií, do domovov dôchodcov, do svojich domov, bytov, internátnych izieb aj kancelárií. Chodte, tam ma uvidíte. (porovnaj Mt 28, 10)

-mk-

Jubileum Kongregácie Dcér Božskej Lásky v Prievidzi 1908 - 2008

S. M. Benedikta Mária Šulhanová, FDC

*19.10. 1917 Puspoklele Csanad

† 14.07.1997 Nové Zámky

Pochádzala z dobrej katolíckej rodiny. Jej rodičia Jozef a Anna mali štyri deti - dvoch chlapcov a dve dievčatá. Mária navštevovala základnú školu u našich sestier v Prievidzi a tu sa u nej prebudilo aj reholné povolanie. Meštiansku školu ukončila tiež v Prievidzi a v roku 1934 sa prihlásila ako kandidátka k Dcéram Božskej Lásky do Trnavy. Tu pokračovala v štúdiách na Učiteľskom ústave.

Do noviciátu nastúpila 28. 8. 1939 v Spišskej Sobote - Poprad. Pri obliečke dostala meno S. M. Benedikta. Význam mena („požehnaná“) sa plne uplatnil v jej činnosti, pretože v reholnom živote pôsobila ako učiteľka, vychovávateľka, logopédka, organistka, speváčka a maliarka. Po noviciáte bola v Mariánskom ústave v Trnave vychovávateľkou u siriôt a tiež organistkou.

Od roku 1942 až do roku 1950 pôsobila ako učiteľka na našej základnej škole vo Veľkých Levároch. V roku 1950, kedy boli kláštory štátom zrušené, bola spolu s ostatnými sestrami sústredená v Ivanke pri Nitre, kde vykonávala poľné práce a v zime šila odevy pre väzňov. V roku 1951 bola spolu so sestrami odvezená do Českej republiky do továrni v Poříčí, v Benešove a v Pílnikove. Od roku 1962 pracovala v Ústave sociálnej starostlivosti pre mentálne postihnuté deti v Hajniciach, kde pôsobila ako vychovávateľka, logopédka a organistka. V rokoch 1980 až 1990 bola už ako dôchodkyňa v Bílej Vode, kde ešte uplatňovala svoje ma-

liarske a hudobné umenie. V júli 1990 sa vrátila na Slovensko do Charitného domova v Rúbani.

Najkrajším okamihom života S. M. Benedikty bola podľa jej vyjadrenia modlitba pred svätostánkom, pretože v modlitbe hovorila s tým, ktorého najviac milovala. V posledných mesiacoch jej života strávila dlhé chvíle v kaplnke. Veľmi si uctievala nebeskú Matku Máriu. Do jej náručia odovzdala všetku lásku svojho srdca.

Bola pokorná a ochotne prijímala Božiu vôľu. Zrak sa jej veľmi zhoršil, a preto bola operovaná v Nových Zámkoch. Touto operáciou akoby sa zintenzívnili proces jej ochorení - hlavne tráviaceho traktu. V utrpení čerpala nádej z Kristovho utrpenia a jeho zmŕtvychvstania. V júni 1997 musela byť pre krvácanie zažívacích orgánov hospitalizovaná na chirurgickom oddelení nemocnice v Nových Zámkoch. Po prepustení z nemocnice týždeň strávila ešte v spoločenstve sestier, ale jej zdravotný stav sa zhoršoval a preto 8. 7. 1997 bola hospitalizovaná na chirurgickom a resuscitačnom oddelení nemocnice v Nových Zámkoch, kde 14. 7. 1997 posilnená svätými sviatosťami veľkodušne odovzdala svoju dušu do rúk Trojjediného Boha.

Zanechala nám krásne svedectvo obetavej a slúžiacej lásky, i svedectvo odovzdania sa do Božej vôle v utrpení. O jej odovzdanosti a spojení s trpiacim Kristom svedčia i slová jej posledných hodín: „Prežívam anjelský život“.

Po svätej omši bola S. M. Benedikta Šulhanová 17. júla 1997 pochovaná na miestnom cintoríne v Rúbani, za veľkej účasti sestier, príbuzných a známych.

S. M. Timotea Šebeňová, FDC

Výročie úmrtia Matky Františky Lechnerovej, zakladateľky Kongregácie Dcér Božskej Lásky

4/08

Jubileum

Kongregáciu Dcér Božskej Lásky založila Matka Františka Lechnerová. Narodila sa 1. januára 1833 v Edlingu pri Waserburgu, Nemecko.

Matka Františka Lechnerová zomrela 14. apríla 1894 v Breitenfurte, neďaleko Viedne.

Franci - ako ju doma volali - vyrastala v dobrej katolíckej rodine a vo veselej spoločnosti svojich piatich sestier, štyria súrodenci zomreli ešte v útlom veku. Už v detstve v sebe cítila volanie k zasvätenému životu a túžbu pomáhať chudobným. Cesta k založeniu Kongregácie však nebola jednoduchá. Boh si ju postupne pripravoval a viedol.

Jej duchovné dcéry aj dnes pôsobia po celom svete v duchu jej zásady: „Konať dobro, rozdávať radosť, robiť šťastným a viesť do neba.“ Denne sa modlíme a prosíme dobrotivého Boha o jej skoré blahorečenie. Proces blahorečenia začal 20. novembra 2005 vo Viedni.

Dňa 21. novembra 1868, celkom sama, s úplnou odovzdanosťou sa Božiemu riadeniu, zakladá vo Viedni Kongregáciu Dcér Božskej Lásky, pre ktorú zvolila za duchovný základ evanjelium a pravidlá sv. Augustína. Začína otvárať spoločnosť sestier, ktorých prameňom je Božia láska. Túto lásku majú žiť vo vlastných spoločnostiach a zviditeľňovať ju svojim životom a službou bližnému. Sestry pôsobili na mnohých miestach vtedajšej Rakúsko-Uhorskej monarchie.

Drinské mučenie v rádiu Lumen

V tomto mesiaci, kedy si pripomíname výročie úmrtia Matky Františky, na rádiu Lumen bude odvysielaná dňa 13. apríla 2008 o 14.00 hod rozhlasová hra o **Drinských mučeníkoch**. Drinské mučenie sú sestry Kongregácie Dcér Božskej Lásky, ktoré boli počas druhej svetovej vojny na území bývalej Juhoslávie brutálne zavraždené vojakmi pri obrane svojej čistoty. Týchto päť spolusestier je pre nás veľkým svedectvom silnej viery, nádeje a lásky. Pripravuje sa proces ich blahorečenia a dúfame, že ich čoskoro budeme môcť uctievať ako blahoslavené. Vo vydavateľstve Lúč vyšla o týchto mučeníkoch kniha pod názvom „Drinské mučenie“.

S. M. Antónia Madárová, FDC

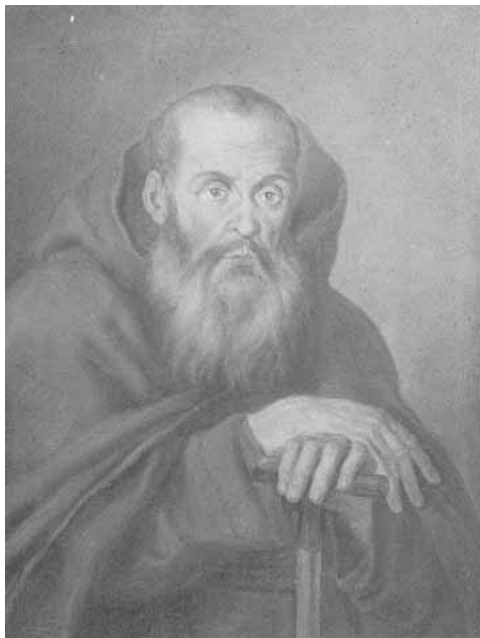
FRANTIŠKÁNSKA RADOSŤ ZO ŽIVOTA

Sv. Krispín z Viterba

Stredovekí mnísi v románe *Meno ruže* od *Umberta Eca* diskutujú v niekoľkých filozofických dišputách o tom, či sa Kristus niekedy smial. Sú voči tomuto tvrdeniu skeptickí a napokon prichádzajú k záveru, že aj keby chcel, Kristus sa smiať nemohol, pretože je vševediaci - a teda vidí nielen všetko zlo, čo sa už vo svete stalo, ale aj to, čo sa ešte stane. Dôvod na smiech teda podľa nich nemá. Keby sa do ich debaty zapojil sv. Krispín z Viterba, pravdepodobne by sa snažil ich tvrdenie vyvrátiť. To, čo charakterizovalo jeho život, nebola podľa Jána Pavla II. len „vandrovnícka“ katechéza a hrdinské odovzdanie sa bližným, ale hlavne jeho radostná povaha. „*Kto miluje Boha v čistote srdca, žije šťastne a umiera spokojný,*“ tvrdil tento svätý kapucínsky brat. Sám bol toho príkladom.

Sv. Krispín sa narodil 13. novembra 1668 vo Viterbe. Dostal meno Pietro. Jeho otec Ubaldo Fioretti čoskoro zomrel a o výchovu chlapca sa staral strýko Francesco. Ten mu umožnil navštevovať jezuitské školy a potom ho prijal ako učňa do svojho obchodu s topánkami. Matka Marzia sa zas starala o Pietrovu náboženskú výchovu a vštepovala mu zvlášť úctu k Panne Márii. „*Pozri, toto je tvoja matka a tvoja pani,*“ povedala Pietrovi pri jednej príležitosti. „*V budúcnosti ju miluj a cti si ju ako svoju matku a svoju paniu.*“

Pietro bol už od prírody malý a slabý a navyše sa rád postil. Strýko Francesco to často vyčítal jeho matke: „*Ty sa vieš dobre postarať o kurenca, nie o deti! Nevidíš, že Pietro nerastie? Prečo nič neje?*“ Ani on však nedokázal

obmedziť Pietrove sebazápory. Nakoniec skonštatoval, že je lepšie mať doma svätého a krehkého človeka, ako tlstého darebáka, a prestal Pietrovi brániť vo veciach, ktoré on pokladal za správne.

Ako dvadsaťpäťročný sa Pietro rozhodol vstúpiť do rehole kapucínov, proti čomu sa postavila celá jeho rodina i široké okolie. Matka bola už v pokročilom veku a potrebovala pomoc, sestra zostala slobodná. Ani novicmajster nebol nadšený pohľadom na malého a slabého brata. Hneď v prvý deň ho poslal rýľovať záhradu, potom ho zas priradil ku kapucínovi, ktorý chodieval po žobraní, aby vyskúšal, či dokáže vydržať celé dni vonku za každého počasia s ťažkým naloženým batohom. Pietro v skúške obstál a svojou dobrotou, zbožnosťou i veselostou udivoval nielen ostatných novicov, ale aj rehol-

ných bratov. Ako rehoľník prijal meno Krispín podľa patróna obuvníkov.

U kapucínov najskôr plnil funkciu kuchynského pomocníka, potom záhradníka. Napokon slúžil približne štyridsať rokov ako kveštár kláštora v Orviete - chodil po žobraní. Cítil povinnosť zabezpečiť všetko potrebné pre kuchyňu, nikdy si však nebral viac, ako bolo treba. „Schovajte to,“ hovorieval, „teraz to nepotrebujem, vrátim sa po to inokedy.“ Keď mu raz ktosi násilím chcel vnútiť dar, s úsmevom mu povedal: „Vy len sám chcete ísť do raja? Dajte aj iným príležitosť, aby dávali almužnu. Keď budem potrebovať almužnu od vás, vypýtam si ju.“ Okrem žobrania nevynechával ani návštevu väzňov, chudobných a chorých. Bol presvedčený, že konanie skutkov telesného i duchovného milosrdenstva je cennejšie ako všetky zbožné úkony. Svoje pešie potulky spájal s katechézou, učil chudobných roľníkov tajomstvám viery a títo nevzdelaní ľudia mali z toho veľký úžitok. Sám bol veľmi inteligentný, vyznal sa v literatúre a skladal i verše. Niektoré z jeho diel vyšli dokonca tlačou.

Brat Krispín považoval pokánie za podstatnú časť rehoľného života. Hovorieval, že „dobré víno by nemalo stáť na stole kapucínov, ale na stole pánov“ a často nosieval do kláštora najhorší chlieb, aký v Orviete našiel, „aby si rehoľníci pripomínali, že sú chudobní kapucíni“. Týmto, i svojou nekompromisnou cestou za ideálom, si často vyslúžil nevôľu svojich spolubratov. On však na všetko odpovedal slovami, že je len neužitočným sluhom. Keď niekoho na niečo upozorňoval, robil to zdvorilým a príjemným spôsobom tak, že sa zdalo, akoby žartoval. „Božia Prozreteľnosť na nás myslí viac ako my sami,“ hovorieval. Raz do kláštora pri-

budlo sedem novicov. Mnohí zvedavci sa Krispína pýtali, ako teraz dokáže zabezpečiť stravu pre toľkých ľudí. „Vôbec na to nemyslím,“ odpovedal, „pretože mám troch veľkých dodávateľov - Boha, Madonu a sv. Františka.“ „Konajte dobro, kým ste ešte mladí a radi znášajte utrpenie,“ znela ďalšia z jeho rád, „pretože keď už je niekto starý, nezostáva mu iné, ako dobrá vôľa.“ Na to nadväzovali jeho slová: „Kedy chceš slúžiť Bohu, keď zomrieš?“ Sám seba žartovne nazýval „kapucínskym oslom“, ktorého naložia tovarom, akoby išiel na trh. Nikdy nenosil prikrytú hlavu, pretože si uvedomoval, že je vždy v Božej prítomnosti. Ku koncu života sa u brata Krispína prejavil silný reumatizmus. Zostával však stále veselý a radostný. Zomrel na zápal pľúc 19. mája 1750 v Ríme. Blahorečený bol pápežom Piom VII. v roku 1806, svätorečený Jánom Pavlom II. v roku 1982. Ten pri tejto príležitosti povedal: „Boh uskutočňuje zázraky prostredníctvom maličkých, opustených a chudobných, aby sme spoznali, že každý, dokonca aj dočasný spásonosný príspevok, je zrodený z Jeho plánu.“ Za prvotný znak svätosti Krispína z Viterba označil hlavne františkánsku veselosť, láskavosť a Boží pokoj, ktorý ho neustále naplňal.

Snažiť sa nachádzať radosť v situáciách každého dňa nášho života - to je úloha, ktorou nás Pán prostredníctvom sv. Krispína poveruje. Nebojme sa do nej pustiť s úsmevom na tvári.

Pripravila: Petra Humajová
Životopisné údaje: Ž. Podlejski;
Sol' zeme a svetlo sveta 1; internet

Liturgické okienko

4/08

Liturgické okienko

6. apríla 08 - 3. Veľkonočná nedeľa

Č1 - Pána mám vždy pred očami, lebo je po mojej pravici, aby som sa nezakolísal. Sk 2, 14.22-28

R - Ukáž mi, Pane, cestu života. Ž 16

Č2 - Žite v bázni v čase svojho pobytu na zemi. 1Pt 1, 17-21

Ev - On im povedal: "Vy nechápaví a ťarbaví srdcom uveriť všetko, čo hovoria proroci! Či nemal Mesiáš toto všetko vytrpieť, a tak výjsť do svojej slávy?"... Tak sa priblížili k dedine, do ktorej išli, a on sa tváril, že ide ďalej. Ale oni naň naliehali: Zostaň s nami, lebo sa zvečerieva a deň sa už schýlil."... A keď sedel s nimi pri stole, vzal chlieb a dobrorečil, lámal ho a podával im ho. Vtom sa im otvorili oči a spoznali ho. Ale on im zmizol. Tu si povedali: "Či nám nehořelo srdce, keď sa s nami cestou rozprával a vysvetľoval nám Písmo?" Lk 24, 13-35

13. apríla 08 - 4. Veľkonočná nedeľa - Nedeľa Dobrého Pastiera

Č1 - Robte pokánie a nech sa dá každý z vás pokrstiť v mene Ježiša Krista. Sk 2, 14a.36-41

R - Pán je môj pastier, nič mi nechýba. Ž 23

Č2 - Ved' ste boli ako blúdiace ovce, ale teraz ste sa vrátili k pastierovi a biskupovi svojich duší. 1Pt 2, 20b-25

Ev - „Veru, veru, hovorím vám: Kto nevchádza do ovčince bránou, ale prelieza inokade, je zlodej a zbojník. Kto vchádza bránou, je pastier oviec. Tomu vrátnik otvára a ovce počúvajú jeho hlas. On volá svoje ovce po mene a vyvádza ich. Keď ich všetky vyženie, kráča pred nimi a ovce idú za ním, lebo poznajú jeho hlas. Za cudzím nepôjdu, ba ujdú od neho, lebo cudzí hlas nepoznajú. Veru, veru, hovorím vám: Ja som bránou k ovciam. Kto vojde cezo mňa, bude spasený, bude vchádzať i vychádzať a nájde pastvu. Jn 10, 1-10

20. apríla 08 - 5. Veľkonočná nedeľa

Č1 - Božie slovo sa šírilo a počet učeníkov v Jeruzaleme veľmi rástol. Sk 6, 1-7

R - Tvoje milosrdenstvo, Pane, nech je nad nami, ako dúfame v teba. Ž 33

Č2 - Hľa, kladiem na Sione kameň uholný, vyvolený a vzácny, kto v neho verí, nebude zahanbený. 1Pt 2, 4-9

Ev - ... „Ja som cesta, pravda a život. Nik nepríde k Otcovi, iba cezo mňa. Ak poznáte mňa, budete poznať aj môjho Otca. Už teraz ho poznáte a videli ste ho.“ Filip sa ozval: „Pane, ukáž nám Otca a to nám postačí.“ Ježiš mu vravel: „Filip, toľký čas som s vami, a nepoznáš ma?! Kto vidí mňa, vidí Otca... Verte mi, že ja som v Otcovi s Otec vo mne. Ak nie pre iné, aspoň pre tie skutky verte!...Aj ten, kto verí vo mňa, bude konať skutky, aké ja konám, ba bude konať ešte väčšie, lebo ja idem k Otcovi.“ Jn 14, 1-12

27. apríla 08 - 6. Veľkonočná nedeľa

Č1 - Lebo z mnohých posadnutých vychádzali s veľkým krikom nečistí duchovia a mnohí ochrnutí a chromí ozdraveli. Sk 8, 5-8.14-17

R - Jasaj Bohu, celá zem. Ž 66

Č2 - Lebo je lepšie trpieť za dobré skutky, ak je to Božia vôľa, ako za zlé. 1Pt 3, 15-18

Ev - „ Ak ma milujete, budete zachovávať moje prikázania. A ja poprosím Otca a on vám dá iného Tešiteľa, aby zostal s vami naveky - Ducha pravdy, ktorého svet nemôže prijať, lebo ho nevidí, ani nepozná. Vy ho poznáte, ved' ostáva u vás a bude vo vás. Nenechám vás ako siroty, prídem k vám. Ešte chvíľku a svet ma už neuvidí, ale vy ma uvidíte, lebo ja žijem a aj vy budete žiť... Kto má moje prikázania a zachováva ich, ten ma miluje.“ Jn 14, 15-21

Spracovala A. Karaková

Blahoželanie

Krásnych 80 rokov života dopral Pán Boh dožiť sa 5. apríla 2008 našej mamičke, starej mame a babičke **Anastázii Drozdovej** z Prievidze.

Kyticu vďaky a úcty ti posielame a ďakujeme za tvoju nesmiernu lásku. Vyprosujeme ti ochranu Sedembolestnej Panny Márie, veľa zdravia a Božieho požehnania do ďalších rokov života.

Vyprosujú synovia a dcéry s rodinami.

Oznamy

Katolícka Charita Sv. Vincenta, n.o. ktorá pôsobí na území mesta Prievidza, prosí o pomoc pri zabezpečovaní stravy a iných potrieb pre núdzných v našom meste. V súčasnosti je najväčšou potrebou **obsadenie pozície vedúceho Charity sv. Vincenta**. Predpokladaná časová náročnosť je **4 hodiny denne**, preto privítame aj záujemcov v dôchodkovom veku.

Najdôležitejším predpokladom pre výkon tejto služby je úprimná ochota pomáhať druhým, obetovať svoj čas a schopnosti pre tých, ktorým nie je dopriate toľko ako ostatným. Vybratý záujemca môže počítať s výraznou pomocou dobrovoľníkov.

Záujemcovia sa môžu prihlásiť do **10. 4. 2008**: **e-mailom**: dekan@farapd.sk, **písomne**: Rímskokatolícka Cirkev, Farnosť Prievidza - mesto, Mariánska 4, 97101 Prievidza, alebo **telefonicky**: 046/5422801, 0903/272 814 a 0918/324347.

Pre charitatívnu činnosť privítame všetkých, ktorí by chceli pomôcť a obetovať svoj čas pre núdzných. O konkrétnych aktuálnych potrebách charity sa môžu všetci záujemcovia dozvedieť na internetovej stránke

<http://www.farapd.sk/charita/index.php>, alebo z príležitostných oznamov zverejňovaných na svätých omšiach vo farnosti Prievidza - mesto.

Predajňa Lúč na Námestí slobody 19 bude otvorená opäť od **15. apríla 2008** v upravených priestoroch s vchodom z námestia.

Deti z našej farnosti sa môžu prihlásiť na **Letný týždenný tábor v Nitrianskom Pravne**, ktorý bude v termíne od **6. do 12. 7. 2008** s motívom dejín Ríma. Záujemcovia si môžu záväznú návratku zobrať v sakristii farského kostola.

Mons. Ján Bednár, dekan

Farská kronika

od 26. februára 2008
do 25. marca 2008

Do farského spoločenstva sme
Sviatosťou krstu prijali:

Cristian Šandor
Tadeáš Krakovik

S kresťanskou nádejou na stretnutie
vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Ing. Marta Mihaliková 49 r.
Ján Mjartan 59 r.
Valéria Mečiarová 65 r.
Irena Filkornová 53 r.
Františka Kubíková 84 r.
Stanislav Grajciar 38 r.
Anna Petrášová 85 r.
Mária Pammerová 92 r.
Antónia Luptovská 86 r.
Viera Klopanová 55 r.
Milan Madaj 57 r.
Peter Krpelan 48 r.
Paulína Kulichová 69 r.
Igor Grič 52 r.
Veronika Skardová 77 r.

Odpočinutie večné daj
dušiam, Pane...

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením
BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva:

Rímskokatolícky farský úrad
v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.

Teologický poradca:

Mons. Ján Bednár, dekan
e-mail: dekan@farapd.sk

Zodpovedný redaktor, sadzba:

Alojz Vlčko,

e-mail: alojz.vlcko@gmail.com

Redaktori:

M. Melicherčíková,

A. Gálová, A. Karaková,

M. Kvetová, P. Humajová,

V. Melišková, E. Blašková

Kontakt:

web: www.farapd.sk

e-mail: bartolomej@farapd.sk

adresa: Redakcia Bartolomej,

Mariánska 4, 971 01 Prievidza

tel.: 046 / 542 28 01

Náklady na tlač: cca 8,- Sk

Fotografie: titulná a zadná strana
Alojz Vlčko; str. 10 a 11 Mgr. Viera
Mádrová

Tlač: PATRIA l., spol. s. r. o.

Prievidza. Tlač registrovaná

Okresným úradom v Prievidzi pod
č. MT 1/1994.

Upozornenie:

Redakcia si vyhradzuje právo
výberu a úpravy príspevkov.
rúkopiesy nevraciam.

Křížová cesta: Kresby a malby z dětských sv. omší

4/08

Křížová cesta

VIII.

XII.

IX.

XIII.

X.

XIV.

XI.

Posvätné triduum 2008 vo farskom kostole

